

Kráľu nebies! Kto vypovie mena Tvojho moc?

Kto ku dielu, ktoré konáš, dá Tebe pomoc?

[: Len ten žije, na koho Ty v láske pohliadneš.

Svety vstali, svety padnú, keď Ty rozkážeš. :]

Panovníče milovaný, kto Ťa pochopí?

Ty si stál raz nad hrôzami sveta potopy.

[: Ty ešte raz pohneš nebom, zeme základmi,

dych úst Tvojich bezbožníka razom zahladí. :]

Kráľu slávny! Tak veľká je mena Tvojho moc!

Vytrpel si bolesť, hanu, smrti strašnú noc.

[: Utrpením dietok Tvojich znižuje Ťa svet.

Všetko máš, a hľa, na zemi miesta Tebe niet. :]

Ó, Kráľu náš vyvýšený! Teba vzývame,

srdcia v láske k nohám Tvojim svätým skladáme.

[: Tebe slúžiť, za Teba mrieť na zemi náš diel,

s Tebou večne v sláve tróniť žitia nášho cieľ. :]

Piesne Sionské, III. doplnené vydanie, Stará Turá 1930, pieseň číslo 22.
Text redakčne mierne upravený.